Una nova etapa

El curs va començar marcat per la polèmica de la Covid-19. Semblava que havia de ser l'hecatombe... i no. Em vaig posicionar, ja a l'abril 2020, a favor d'obrir les escoles al juny i normalitzar l'anormalitat. Amb totes les mesures preses, de les que mestres i alumnes en són els veritables protagonistes, hem tingut un trimestre 'normal'. Com s'ha vist en les dades de la pandèmia, no són només les normes les que milloren per art de màgia la situació, sinó el compromís i la responsabilitat personal, el pensar en els altres. I a l'escola s'ha fet molt bé, molt bé!!. Un aplaudiment ben sonor per als directors, mestres i alumnes.

Educativament, no comença un només l'any 2021 sinó que comença una nova etapa i la LOMLOE ens marcarà els propers mesos i, potser, anys. Què pot tenir de bo aquesta llei educativa? Posem que estableix uns criteris per evitar la segregació escolar, en particular la socioeconòmica. Posem que estableix una gestió de l'educació especial en positiu. Posem que pretén cuidar especialment l'ensenyament de titularitat pública.

Però, desgraciadament, no ve a resoldre els veritables problemes de l'educació, sinó que ens hi allunya: el finançament -la manca de finançament-; no puja de debò el llistó de l'educació i, fonamentalment, ha establert les eines en contra la pluralitat i els drets fonamentals de les famílies a triar l'educació que volen per als seus fills i filles. I la pregunta que cal respondre és si algú en sortirà beneficiat, especialment els infants i joves, i la societat, que van conformant aquest infants i joves amb els anys. Jo crec que no.

En primer lloc, si no financem el Servei d'Educació de Catalunya com cal, serà molt difícil lluitar contra la segregació. No només la socioeconòmica i cultural, sinó la dels alumnes amb necessitats especials d'aprenentatge i de l'educació especial. El Síndic de Greuges, a través del Pacte contra la segregació, estableix que -com a mínim- cal esmerçar almenys un 20% més de pressupost cada any. I res. No interessa. Interessa més acarnissar-se contra la concertada per tal de disfressar els veritables problemes del sistema, i culpabilitzar-lo de tots els mals. Només cal mirar països del nostre entorn europeu per verificar que el finançament total d'un sistema plural i divers, on hi conviuen les escoles d'iniciativa pública i d'iniciativa social amb normalitat, redueix significativament la segregació escolar: França, Bèlgica, Holanda, Anglaterra, Irlanda, Dinamarca, Suècia, Finlàndia. Són països on la iniciativa social i la de titularitat pública no tenen diferències en el seu finançament per part de l'estat.

En segon lloc, si no pugem el llistó educatiu a l'escola, els més perjudicats seran aquells que tenen menys possibilitats familiars i d'entorn. Les famílies cada cop busquen més recursos complementaris fora d'una escola que ja no aspira a ser veritable ascensor social per sí mateixa. La llei vol definir que cal lluitar contra la segregació, però l'aprofundirà si no fem de l'escola una eina potent i sòlida per excel·lir i donar oportunitats a tothom. Reduir l'exigència no és el camí.

Finalment, si no es garanteix la pluralitat posem en perill el fonament de la democràcia, que és plural, diversa, respecta el diferent, busca el bé comú. La LOMLOE atempta greument contra l'Estatut de Catalunya i contra la Llei d'Educació de Catalunya perquè trenca la complementarietat entre l'escola d'iniciativa pública i la d'iniciativa privada i limita la capacitat de les famílies de triar l'escola que vulguin. La
pluralitat és essencial a la societat que vivim, que ha de ser una societat lliure, diversa, sense exclusions.

I, darrera pregunta, quin model de societat volem? Jo aposto per una societat plural, diversa, amb drets i llibertats que doni oportunitats a tothom.

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opiescola/151883.html

Copyright 2024 Cugat.cat

JOSEP MANUEL PRATS és president de FAPEL

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opiescola/151883.html

Copyright 2024 Cugat.cat